

Ева Липска

ОДЈЕК

ДАНСКА

Данска је земља у којој
живи Јањина Кац*.
Јеврејска шољица
у креденцу вишеспратнице
покрај Харадсгаде.

Овчија острва
у пеленама магле
асоцирају на фикцију.

Серен Киркегор
дански мушки род
из филозофске челичане
у периоду белих ноћи.

Мој издавач из Јутландије
у вази гаји бисер.

Када улази
сијалица месеца
он се пресијава.

*Јањина Кац, пољска песникиња јеврејског порекла која од 1968. живи у Данској.-
прим. прев.

ПЕСНИК

У увећаним зеницама
омиљено слово у *Ариелу*.
Заљубљени амбис.

Сања
напуштене изразе вишеспратница.
Масна слова детињства.
Прозор отворен испод нечијег презимена.

Одлаже време
за последњи тренутак.
Лудирајуће рецитације
посвећује псима.

Забавља га љубавна калиграфија.
Својеручно записан живот.
Одбачено слово екстазе.

Живи у свратишту за речи.

ОДМАЗДА

Лежимо у недопраним градовима. У свратишту
богатства. Испод сингапура неба.
Наша крв тече кроз закречавајуће
аорте финансија.

На екрану надолазеће тесто наших тела.
Индустријско гајење пилића.
Превоз ознојеног грожђа.

Прати нас даноноћна дадиља.
Сладострасна полицијска камера.

И тако нас нико неће ослободити
лавежа умрлих
који се свете.

ИСПРЕД ПРОДАВНИЦЕ

Молимо вас да смрт оставите испред продавнице.
Везану на повоцу. Најбоље са корпом.
Сигурно је већ вакцинисана против беснила.

Извињавамо се због шиканирања.

Стигла је нова испорука живота.
Купци се гурају.

А она понекад залаје.
Шчепа те за рукав.
Или се у тебе смртно
заљуби.

ОДЈЕК

Драга госпођо Шуберт, не могу да зауставим враћање прошлости.
Бучне свађе страних језика. Не могу да утишам бучну грозницу
наших усијаних глава. Бекства од куће. Продорне мирисе погребца и
метвице. Живот под наводницима. Не могу да изољујем мањине из
крика веће целине. Шта на то каже лекар? То је само нелечени,
хронични одјек.

СЕЛИДБА

Најбоља вишеспратница из тридесетих година
двадесетог века. Art deco.
Париз. Лондон. Краков. Кратка
сукња прозора. Степенице уског струка.
Еlegantна геометрија капије.
Уска линија гвоздених рамена.
Улазећи жакет сунца
када се враћамо у зору.
Наше одсуство које одговара
фигури грли
експресивну балустрату.
У твојој коси осећам
мирис абоносавине.
Тонем.

МОЈА ЗЕМЉА

Моја земља данас личи на
необријан рудник.

Убог пејзаж. Тако рећи банкрот.

Лоше је спавала. О чему извештава
јутарња штампа.

На плоту ожиљак
од плаката:
историја не подлеже рекламирању

Девојчица на дугој стабљици
трчи у бесмртност душе.

Моја земља иде кроз земљу
с орлом истетовираним на
крупном маљавом ножном листу
који
покушава да полети
покушава да полети
покушава да полети.

ЕВА ЛИПСКА, рођена 1945. у Кракову. Звршила је Ликовну академију, али се определила за поезију. Писала је и прозу и драме, текстове за кабаре и текстове за рок бендове. Није припадала ниједној књижевној групи, иако је критичари сврставају у Нови талас. Добитница је најпрестижнијих пољских и светских књижевних награда.

Поезија Еве Липске преведена је на све значајније светске језике. Чест је гост најпознатијих песничких фестивала. Последњих година, озбиљан је кандидат за Нобелову награду.

Превела с пољског и белешку сачинила БИСЕРКА РАЈЧИЋ